

30 травня 2025 | № 10
(1600)

НОВИНИ ЧАЕС

Офіційне видання
ДСП «Чорнобильська АЕС»

ДЕНЬ ГЕРОЇВ УКРАЇНИ

Ніколи знову. Ніколи? Знову...

див. стор.8

У ЦЬОМУ НОМЕРІ

стор. 3 — Пам'ять про Олександра Лелеченка: делегація з Новооріхівського ліцею відвідала Славутич

стор. 4 — Організація молоді ППО ЧАЕС перемогла на конкурсі проектів Атомпрофспілки!

стор. 4 — Славутич вшанував пам'ять Героїв України

стор. 5 — Велосипедом на роботу

стор. 6 — Нова галузева угода.
Що нового?

стор. 6 — Ніколи знову. Ніколи? Знову...

ДАТИ І ПОДІЇ

Травень 1970 року — Розмітка котловану під 1-й енергоблок. Початок будівництва.

20 травня 1986 року — Початок робіт з ліквідації наслідків аварії на четвертому енергоблоці. Початок першого етапу спорудження об'єкта «Укриття».

24 травня 1978 року — 1-й енергоблок було введено на проектну потужність 1000 МВт, яку освоєно на 2 місяці раніше запланованого терміну.

25 травня 2005 року — Розпочато стабілізаційні заходи на об'єкті «Укриття».

28 травня 1979 року — Енергоблок №2 введено на проектну потужність 1000 МВт.

Пропаганда із залякувача населення стає підбурювачем розправ із тими, кого їй накажуть цькувати...

див. стор. 10

Пам'ять про Олександра Лелеченка: делегація з Новооріхівського ліцею відвідала Славутич

21 травня 2025 року делегація Новооріхівського ліцею імені Олександра Лелеченка та ГО «Ветеранів та Інвалідів» Лубенського району «СОЮЗ Чорнобиль України» (ГО «ВІ ЛР СЧУ») відвідала місто Славутич та офісний центр ЧАЕС. Ліцей носить ім'я Героя України Олександра Лелеченка, заступника начальника електричного цеху ЧАЕС, який у 1986 році, ризикуючи власним життям, після вибуху на четвертому енергоблоці тричі ходив до електролізної, щоб відключити подачу водню до аварійних генераторів, де і отримав смертельну дозу опромінення.

У рамках візиту делегація мала можливість ознайомитись з інтерактивним простором «Зона-Art», що розповідає про історію катастрофи, а також поспілкуватися з керівництвом Чорнобильської АЕС. Виконуючий обов'язки генерального директора ЧАЕС Сергій Мартинов привітав учасників делегації та зазначив важливість таких зустрічей для вшанування подвигу Олександра Лелеченка та інших ліквідаторів. Він також підкреслив, що, хоча через пандемію та початок війни традиційні зустрічі були перервані, пам'ять про події Чорнобиля залишається важливою.

Голова ГО «ВІ ЛР СЧУ» Микола Чудак висловив подяку колективу електричного цеху в особі керівника Олега Величківського за налагодження зв'язків та підтримку тісної співпраці між організаціями. Він також нагородив медаллю Володимира Єрьоміна, працівника електричного цеху, який є учасником ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, за його вагомий внесок у подоланні наслідків трагедії.

Після офіційної зустрічі делегація поклала квіти до пам'ятника Героям Чорнобиля. Церемонія відбулася за участю Почесного мера міста Славутич Володимира Удовиченка та ліквідаторів Чорнобильської катастрофи.

Делегація також мала змогу відвідати Музей міста Славутича та Чорнобильської АЕС, який є важливим культурним та історичним центром для розуміння подій, пов'язаних з катастрофою на ЧАЕС та наслідками для регіону. Особливу увагу було приділено подіям 1986 року, будівництву та розвитку міста Славутича.

Організація молоді ППО ЧАЕС перемогла на конкурсі проєктів Атомпрофспілки!

Організація молоді ППО ЧАЕС перемогла із проєктом «Поличка знань і відпочинку для працівників ЧАЕС» на конкурсі проєктів «Голос молодіжного лідера» Весняної школи Організації молоді Атомпрофспілки!

Цей проєкт має на меті покращити умови міжзмінного від-

починку для працівників ЧАЕС, зокрема, завдяки закупівлі книг та інших елементів для створення комфортнішого відпочинку. Загальний бюджет проєкту становить 50 000 грн, що стало можливим завдяки підтримці суддів, які надихнули команду масштабувати проєкт.

«Наш проєкт починався з маленького бюджету в 6 000 грн, але завдяки підтримці та визнанню нашої ідеї, ми отримали фінансування, яке в рази більше! Це неймовірно приємно» — поділилися представники організації.

Особлива подяка працівниці цеху радіаційної безпеки Галині Черепановій за успішний захист проєкту. Завдяки її зусиллям і рішучості проєкт набув таких масштабів, які тепер дозволяють реалізувати його з максимальною користю для працівників ЧАЕС.

Крім того, два інших проєкти, розроблені командою, також будуть фінансовані в рамках інших ініціатив, хоча й не стали переможцями конкурсу. Це проєкти:

1. Підтримка ветеранів, родин військових або Сила в колективі (системна ветеранська політика та психологічна безпека на ДСП ЧАЕС).
2. Рівновага та безпека. День турботи для вахтового персоналу ДСП ЧАЕС.

Славутич вшанував пам'ять Героїв України

23 травня у Славутичі пройшла акція до Дня Героїв. Це свято встановлено на честь українських захисників та захисниць, які виборювали і зараз виборюють свободу та незалежність України.

У Славутичі таких Героїв — 88. Серед них — 19 працівників ДСП «Чорнобильська АЕС» та тих, хто раніше працював на нашому підприємстві.

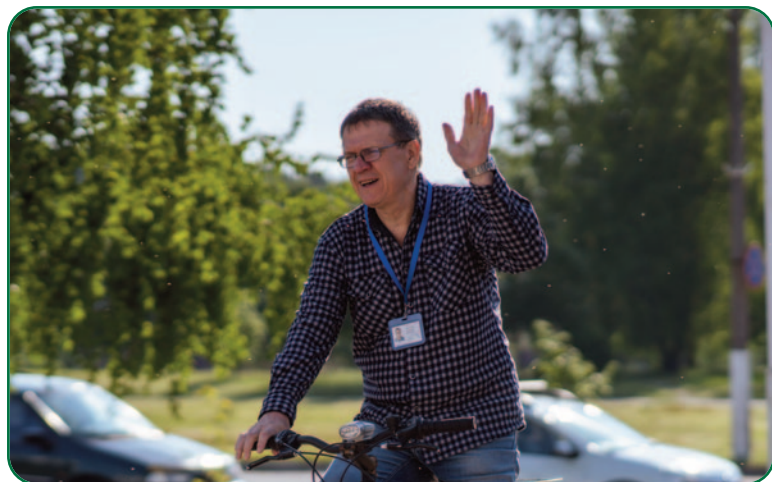
Це наші колеги, які віддали своє життя за нас і залишилися вірними Україні до останнього подиху.

День Героя України — це день пам'яті, вдячності та глибокої поваги.

Велосипедом на роботу

22 травня 2025 року ДСП «Чорнобильська АЕС» у Славутічч провела захід «Велосипедом на роботу», приурочений до Національного тижня безбар'єрності.

Нова галузева угода. Що нового?

Підписано нову галузеву угоду між Атомпрофспілкою та Державним агентством з управління зоною відчуження.

Документ став результатом три-вальної, але конструктивної переговорної кампанії, спрямованої на якісне врегулювання соціально-трудових відносин у сфері діяльності підприємств зони відчуження.

Угода визначає ключові зобов'язання сторін у питаннях соціального захисту, оплати праці, умов роботи та взаємодії між роботодавцем і профспілковими організаціями.

Детально про нову галузеву угоду на 2025-2027 роки розповідає голова ППО ЧАЕС Богдан Сердюк:

— Галузева угода зафіксувала мінімальні гарантії для колективів, які відносяться до сфери Державного агентства з управління зоною відчуження. Вона підписана керівництвом ДАЗВ та Атомпрофспілкою.

Довідково. «1.4. Угода встановлює умови оплати праці для Підприємств, соціальні гарантії, компенсації, пільги у сфері праці і зайнятості, трудових відносин, умов і охорони праці, житлово-побутового, медичного, культурного обслуговування, організації оздоровлення і відпочинку, забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, заборону дискримінації, які є обов'язковими для Сторін та для застосування під час укладення колективних договорів.

Підприємства в межах своїх повноважень і за власні кошти можуть встановлювати у колективному договорі додаткові, порівняно із законодавством України і цією Угодою, трудові та соціально-побутові компенсації і пільги для працівників та членів профспілки.

1.5. Умови Угоди є обов'язковими для виконання Сторонами. Договори і угоди, укладені колективно або індивідуально, розпорядчі документи Агентства та Підприємств не можуть погіршувати становище

працівників порівняно з Угодою. Положення документів, які погіршують становище працівників порівняно з Угодою, вважаються недійсними та скасовуються за спільним рішенням Сторін.

1.8. Жодна зі Сторін не може в односторонньому порядку припинити виконання взятих на себе зобов'язань».

— Чому укладання угоди настільки важливе для нас? — пояснив голова ППО ЧАЕС. — Насамперед, це той базовий документ, який дозволяє обґрунтовувати наші заробітні плати, доплати за режим роботи, тощо, перед численими перевірками, які відбуваються на нашому підприємстві, зокрема, й з боку адміністрації зони відчуження.

Для нас важливо, що в цьому документі обумовлено низку дій, які мають чи можуть мати місце у виробничому або суспільному житті колективу з огляду на воєнний час, в умовах якого ми існуємо протягом останніх трьох років.

Попередня угода укладалася в часи, коли про повномасштабне вторгнення на територію України не йшлося, відповідно, вона не охоплювала деякі важливі моменти, з якими ми стикнулися на практиці.

Нагадаю, що галузева угода укладається для усіх підприємств галузі, проте в цій угоді існують певні додатки, які конкретизують умови для тих чи інших колективів.

Для нашого підприємства це додаток №3, який описує рівень заробітної плати на ЧАЕС — йдеться про чинну тарифну сітку та мінімальний коефіцієнт, із розрахунку якого обчислюється заробітна плата кожного робітника.

— Під час січневої зустрічі з головою ДАЗВ, яка відбувалася на ЧАЕС, було озвучено інформацію, що угода майже готова й виходить на фінішну пряму узгоджень. Але фактично її було підписано лише 10 квітня. Були якісь непорозуміння або суттєві розбіжності сторін?

— Я б не назвав це суттєвими розбіжностями, хоча процес консультацій був тривалим і не завжди простим. З іншого боку, в адміністрації ДАЗВ відбулися кадрові зміни на рівні заступників голови агентства, і вивчення запропонованих документів забрало більше часу, ніж планувалося.

Я вважаю, що процес обговорення та узгодження відбувся досить конструктивно.

— Яке питання було найважче узгодити?

— Питання надбавок за вахтовий метод роботи. За практикою, яка історично склалася у зоні відчуження, сума цієї надбавки становить 60 грн, тоді як на Чорнобильській АЕС — 300 грн. Звісно, йшлося про те, щоб в умовах війни та недофінансування зробити цю виплату рівно маленькою для усіх підприємств зони.

Нам наголошувалося, що галузева угода — це мінімальні гарантії, тому, якщо ППО ЧАЕС наполягає на конкретизації певних умов праці персоналу станції, то ми повинні перенести цю дискусію вже безпосередньо у площину обговорень з адміністрацією ЧАЕС.

Простіше кажучи, доплата за роз'їзний характер праці має бути предметом внутрішніх перемовин з керівництвом ЧАЕС. Нагадаю, як декілька років тому ми вже стикалися з подібними обговореннями та обґрунтуваннями.

Тому ми, маючи вже значний досвід відстоювання інтересів персоналу саме з цього питання, наполягали на внесенні в галузеву угоду формулювання «...не менше, ніж у сумі, встановленій для оплати добоових коштів на відрядження, які встановлено по Україні». Думаю, усім зрозуміло, чому це формулювання більш вдале, ніж обмеження виплат конкретною сумою.

З повним текстом галузевої угоди можна ознайомитися за посиланням: <https://www.atom-profspilka.info/GU-1.pdf>

Ніколи знову. Ніколи? Знову...

(Завершення. Початок у попередніх номерах)

Завершуючи цикл публікацій, де ми порівнювали прийоми радянської та сучасної російської пропаганди, нагадуємо, що відбір розглянутих критеріїв запропоновано штучним інтелектом.

Простіше кажучи, чатGPT чітко визначив низку спільних рис, які традиційно використовуються пропагандою, щоб зручніше маніпулювати споживачами інформаційних продуктів, формуючи у них позитивне або нейтральне ставлення, до вкрай небезпечних процесів, мимовільними учасниками яких вони є.

Унеможливлення отримати інформацію з різних джерел

Формування причинно-наслідкових зв'язків у людини розпочинається в ранньому дитинстві та є одним з ключових засобів виживання суспільства, до якого ця людина належить — територіально, політично, економічно.

Якщо у певному суспільному формуванні накопичується критична кількість осіб, які не здатні прорахувати наслідки своїх власних/особистих дій, дане суспільне формування рано чи пізно опиняється на межі існування. Проте, у короткостроковому підсумку таке суспільство в цілому, та індивіди зокрема, здатні показувати найкращі результати, потрібні замовникам пропагандистських меседжів. Відповідно, добре наготоване пропагандистськими матеріалами суспільство — відмінний засіб для саморуйнації та руйнації навколишніх соціумів.

срср: безпосередньо після аварії та тривалий час після неї іноземних спостерігачів не пускали на ЧАЕС.

рф: незалежним журналістам та міжнародним спостерігачам доступ до зони конфлікту або цілковито заборонений, або сильно ускладнений. Російські ЗМІ не

мають права використовувати незалежні джерела щодо перебігу бойових дій.

У попередніх частинах цього огляду ми вже згадували історичний виступ генерального секретаря ЦК КПРС Михайла Горбачова, розповідаючи про загальні післяаварійні меседжі радянської пропаганди. Однак, є сенс проаналізувати його більш детально, оскільки значна кількість тез, котрі там прозвучали, є класичними пропагандистськими засобами.

Виступаючи 14 травня на центральному телебаченні у зв'язку з Чорнобильською катастрофою (фактично майже через три тижні після того, як сталася трагедія), генеральний секретар ЦК КПРС Михайло Горбачов заявив: «Протягом лічених годин евакуйовано мешканців селища біля станції, а потім, коли стало ясно, що існує потенційна небезпека для здоров'я людей, які живуть у прилеглий зоні, їх також забрали до безпечних районів. Уся ця складна праця вимагала граничної швидкості, організованості та чіткості. І все ж вжиті заходи не могли врятувати багатьох людей».

«Селище», про яке згадує Горбачов, — це, звісно, 50-тисячне місто Прип'ять. Навіщо місто було названо селищем? Це не помилка невідомого функціонера, а широко відомий пропагандистський прийом, який дозволяє підтвердити незначність події, яка згадується.

У квітні 1986 року Радіо Свобода було одним із перших засобів інформації, які повідомили про аварію на ЧАЕС. «Ворожий голос», заглушуваний у СРСР, заявив про трагедію раніше, ніж це зробили радянські ЗМІ. Щонайменше весь наступний рік тема Чорнобильської аварії звучала в ефірі радіо щотижня.

Саме на Радіо Свобода вперше з'явилася інформація щодо реального стану подій на Чорнобильському майданчику:

«Генерал-майорові міліції Геннадію Васильовичу Бердову доручили оцінити становище на Чорнобильській атомній електростанції. До міста Прип'яті Бердов прибув 26 квітня вранці. Генерал-майор не повірив своїм очам: над промисловою територією шугала заграва, а тут із суботніми лінощами, не кваплячись, прокидалося місто. Відкривалися магазини, на-

повнювалися перехожими вулиці, легко, політньому одягнені, з дітьми, зранку-ранесенько вони спішили на природу...

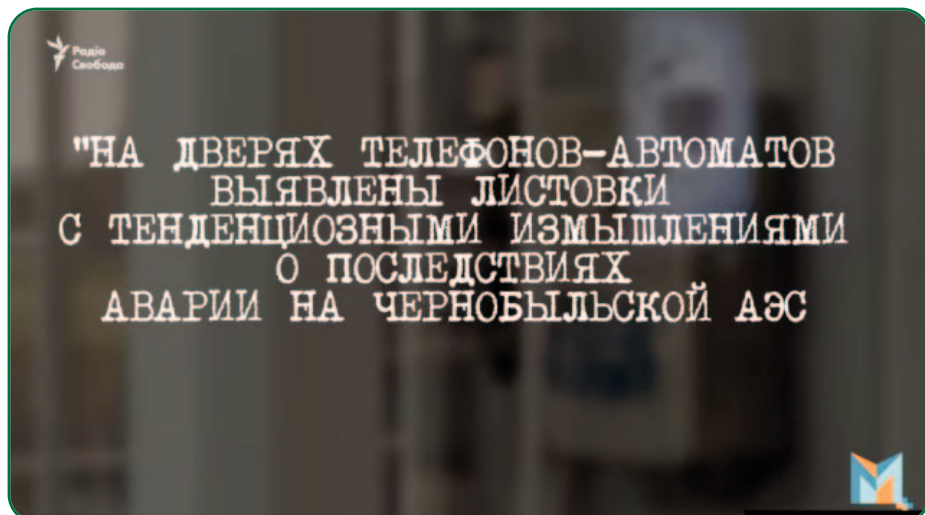
Після того, як Бердов ознайомився з ситуацією, він дійшов висновку: треба евакуювати Прип'ять. Місто розбили на сектори. 26 квітня ввечері, о 20-й годині, заступник голови Ради міністрів Української РСР Машко викликав першого заступника міністра транспорту УРСР Реву. Вирішено створити оперативний штаб. 27 квітня з Києва та інших місцевостей області 1216 автобусів і 300 вантажівок вирушили до Прип'яті.

Евакуацію міста розпочали 27 квітня після обіду. Із небезпечного району евакуйовано близько 140 тисяч мешканців. Серед них – 24 тисячі дітей. Рятівна акція триватиме кілька тижнів. Лише вночі 30 квітня було закінчено будівництво на полі дезактиваційних пунктів».

Звісно, «глушилки», які мали унеможливити прослуховування «Свободи» та інших «ворожих голосів» наприкінці квітня та у травні-червні, працювали з максимальною потужністю. Про це охоче розповідають мешканці Львова, які могли спостерігати процес на власних домашніх приймачах. «Глуха зона» з центром біля собору Святого Юра періодично накривала секторами ту чи іншу частину міста. Проте, сектори не були стабільними, а львів'яни добре знали, о котрій годині у якій частині міста «голоси» буде чути.

Зрозуміло, що радянські ЗМІ, будучи повністю контрольованими, видавали виключно зважену пропагандистську жулку.

Цікаво, що навіть контрольованим українським ЗМІ московський «центр» довіряв значно менше, ніж так звані «центральні ЗМІ». Підтвердженням цього є наказ секретаря ЦК КПРС Олександра Яковлева щодо обмеження відвідування зони навколо ЧАЕС представниками ЗМІ – окрім тих, котрі отримали спеціальний дозвіл через самого Яковлева.

Дісталось західним спецслужбам: 3 травня з'явилася в центральній пресі союзу інформація, що «ЦРУ США, розвідувальні служби деяких західних країн, передусім Англії, є головними джерелами дезінформації стосовно аварії на ЧАЕС. Роздувають антирадянську істерію...» У відповідь тодішній державний секретар США Дж. Шульц заявив, що радянський союз намагається приховати катастрофічні масштаби аварії на Чорнобильській станції і що «Сполученим Штатам відомо набагато більше, ніж росіяни кажуть нам і власному народу».

...Коли стало зрозуміло, що приховати правду вже точно не вдасться, в Москві здалися, «умили руки», переклавши всю відповідальність за висвітлення аварії і боротьби з її наслідками на Україну та її засоби масової інформації. Правда, при цьому Київ попередили, що Чорнобильська зона – не прохідний для журналістів двір. І відтоді, оскільки відрядження в зону ЧАЕС закордонних журналістів були під заборону, світ бачив події в ній головним чином очима українських журналістів, через призму їхнього сприйняття, через їхні теле- і фотооб'єктиви.

Чи була тоді можливість у журналістів спілкуватися щодо катастрофи на ЧАЕС з керівниками союзу? Ні. Адже навряд чи можна вважати таким спілкуванням короткочасний брифінг заступника голови ради міністрів СРСР, відповідального в союзному уряді за паливно-енергетичний комплекс

Бориса Щербини, який очолював перший склад урядової комісії з питань ліквідації наслідків аварії (через кожні два тижні склад комісії мінявся).

До слова: під час вахти комісії Щербини, 2 травня, Чорнобиль відвідали голова ради міністрів СРСР Микола Рижков, другий секретар ЦК КПРС Єгор Лігачов і перший секретар ЦК КПУ Володимир Щербицький. Їхнє перебування там тривало лише кілька годин. Про зустріч з пресою, навіть про короткі коментарі, тоді навіть мови не було.

Звісно, ми зараз згадуємо досить відомі факти, проте в контексті нашої розмови цікавими є не самі (відомі широким колам громадськості) дії радянського уряду, а їх тодішнє й особливо сучасне трактування російськими ЗМІ.

Зокрема, у квітні 2021 року, напередодні роковин Чорнобильської події російське державне інформаційне агентство «РИА Новості» цього тижня помпезно висвітлювало роботу КДБ щодо Чорнобиля. Чого ж такого видатного досяг Комітет у ті критичні дні? З'ясувалося, що «роль КДБ полягала у спостереженні за об'єктом, який перебував у дуже поганому стані». А ще працівники КДБ «виявили великий інтерес до об'єкта з боку інших країн, які з першого дня аварії продемонстрували незвичну активність у спробі зібрати інформацію, яка може бути корисною». Нахваляючи такі «досягнення», кремлівський рупор цитує ветерана

КДБ: «Ми не дозволили просочування інформації. Але ми отримали досвід щодо того, як в екстремальних ситуаціях можна отримати дані через периферійні зацікавлені сторони та як запобігти цьому».

Отож, на переконання редакції «РІА Новості», замовчування інформації про катастрофу — це справжній героїзм. Дарма, що вибух 26 квітня 1986 року на четвертому реакторі АЕС імені Леніна Володимира Ілліча на північ від Києва вважається одним із найбільших випадків радіаційного забруднення в історії.

Дарма, що Чорнобиль став не лише ядерною, але й політичною катастрофою, яка яскраво засвідчила наслідки дезінформації та нездатність авторитарної системи впоратися з кризою.

Не «променева хвороба», а «вегетосудинна дистонія»...

У травні 1986 року, за інформацією Українського інституту національної пам'яті, управління кдб сррр складо перелік відомостей (всього 26 пунктів) щодо подій на ЧАЕС, які підлягали засекреченню. Для того, щоб применшити масштаби трагедії, органи держбезпеки стежили за нерозголошенням у пресі та приватних розмовах таких тем: причини аварії на 4-му енергоблоці ЧАЕС; дані про характер та обсяги руйнувань; кількість та склад суміші, виверженої зі зруйнованого реактора під час вибуху; відомості про рівень радіоактивного забруднення у приміщеннях атомної електростанції та в 30-кілометровій зоні; діапазон дезактиваційних робіт під час ліквідації наслідків аварії; статистику захворюваності на променеву хворобу серед персоналу станції, ліквідаторів, евакуйованого населення; факти масового отруєння та епідеміологічних захворювань, пов'язаних з аварією.

До списку входили дані про обсяг державних капіталовкладень на подолання наслідків аварії, найменування організацій та кількість працівників, причетних до

ліквідаційних робіт. Для того, щоб приховати масштаби трагедії, влада вдалася до безпрецедентних заходів щодо приховування справжніх діагнозів постраждалих від променевого ураження.

«За даними Шевченківського рв укдб, адміністрація Київської області та 25 лікарень, орієнтовані на вказівки Міністерства охорони здоров'я уррр, в історіях хвороб пацієнтів з ознаками «променева хвороба» вказують діагноз «вегетосудинна дистонія», — йшлося у довідці управління кдб по місту Києву від 13 травня 1986 року.

А в липні 1986 року під грифом «цілком таємно» з'явився документ, який забороняв розголошувати будь-яку інформацію про захворюваність усіма формами променевої хвороби людей, які зазнали впливу радіації під час аварії на ЧАЕС і ліквідації її наслідків.

«Брехня, повторена тисячу разів, стає правдою»

Ця фраза, традиційно приписувана нацисту Йозефу Геббельсу, насправді є цитатою з дипломатичного спадку Франсуа Рене де Шатоabriана (1768–1848). Напередодні широкомасштабного вторгнення російська пропаганда користувалася цим засобом з особливою відвертістю та замовженим цинізмом.

Навесні 2021 року у російській пропаганді сталося загострення і шпальта російських газет та веб-ресурсів замайорили заголовками: «Україна готує війну проти Росії», «США штовхають Україну до війни, але звинувачують Росію» і «Україна підкоряється США». Чехію, Словаччину, країни Балті та інші держави, які висловили солідарність Україні, прокремлівські ЗМІ назвали «маріонетками США». Ця тематика залишалася мейнстримною впритул до лютого 2022 року — зокрема, й із застосуванням засобів, відомих з часів сррр.

В цей саме час, у квітні 2021-го, було оприлюднено результати розслідування чеської розвідки стосовно військових складів, вміст яких призначався зокрема й для України. Чеські спецслужби чітко встановили, що агенти російського головного розвідувального управління (ГРУ), ті самі особи, яких звинувачено в замаху на вбивство Сергія Скрипаля в Солсбері у 2018 році, стояли за вибухом на складі для зберігання боєприпасів у чеському Врбетице у 2014 році, внаслідок чого загинули дві людини.

Слідчі ідентифікували обличчя офіцерів ГРУ у фальшивих паспортах, за якими ті в'їхали до Чехії. Окрім того, висновки офіційної Праги були незалежно підтверджені спільним розслідуванням, проведеним Bellingcat, The Insider

ingcat i bellıngcat i bel
i bellıngcat i bellıngcat
ingcat i bellıngcat i bel

(Росія), Der Spiegel (Німеччина) та Respekt.cz (Чеська Республіка). Та російському агітпропу байдуже до фактів. Головне — зняти будь-яку відповідальність з Росії. Тому російські пропагандисти активно продовжили поширювати брехню: «Звинувачення в причетності Росії до вибуху у Врбетице є частиною інформаційної підготовки до нової холодної війни», «Повідомлення про роль Росії у вибуху в Чехії — це виверт, щоб вплинути на майбутні вибори в Німеччині», «Вибух військового складу в Чехії став провокацією США»

...Позиція Кремля завжди має наступний вигляд: «...Ця антиросійська кампанія, подібна до справи Скрипаля, яка так само як збиття малайзійського «Боїнга», не була належно розслідувана. Через це проти Росії введені санкції, що порушують усі основні принципи цивілізованого світу, зокрема принцип презумпції невинуватості». Насправді дуже відомий ще з часів Чорнобиля почерк та меседжі...

...Цікаво, що будь-яка пропагандиська машина набирає обертів саме тоді, коли система, яку вона обслуговує, вочевидь йде до розвалу. Так було у гітлерівській Німеччині, так відбувалося в радянському союзі. Так відбува-

ється в сучасній російській федерації щодо осіб, які насмілюються навіть у мінімальний спосіб висловлювати сумнів щодо офіційної лінії держави стосовно подій так званої «сво»: наразі для таких громадян, які отримують тавро іноагентів, застосовуються усі можливі заходи впливу, зокрема й ув'язнення, на термін до 8 років...

І якщо радянський союз намагався максимально приховувати інформацію про наявність незгодних із системою політ'язнів, то сучасна рф, подібно до нацистської Німеччини, не приховує, що будь-яке оприлюднення думки, відмінної від офіційної, буде покарано.

Пропаганда із залякування населення стає підбурювачем розправ із тими, кого їй накажуть цькувати.

НОВИНИ ЧАЕС

Офіційне видання
ДСП «Чорнобильська АЕС»

Відповідальний за випуск:
Валентина Одиниця

Над номером працювали: Майя Руденко,
Віталій Медвідь, Денис Ланько

Зворотній зв'язок:
m.rudenko@chnpp.gov.ua
+380 4593 441 50

Ukraine
NOW ua

Видання засновано у 1995 році. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа».